

СВАШЕННИЦЫТЪ ГЛЕДАТЪ ЗА ПРИДОБЫТОКЪ, АКО ГО ТЪРСИМЕ ПРИ ТЪРГОВЦЫТЪ, ТЪ СЕ КЪЛНЯТЪ ЗА СЪ-
КОА ПАРЖ, АКО ГО ТЪРСИМЕ ПРИ БОГАТЫТЪ, ТЪ СЕ ГОРДѢТЪ И ЗАВИЖДАТЪ, АКО ГО ТЪРСИМЕ ПРИ СЕЛЕ-
НЫТЪ, ТЪ ЛѢЖАТЪ, АКО ГО ТЪРСИМЕ ВЪ ПОСТЫИННТЪ,
И ТАМО ГО НѣМА. ЯХъ! да МОГА да НАМЕРИЖ ДО-
БРОТО, ще го насаДЕ въ сърцето си, но и да го на-
мере, то не вЛЕЗВА въ моето сърце, което е ПЪЛНО
СО ЗЛИНЫ: защото ако имамъ добры дРЕХИ и се
разговарямъ, искамъ да ми рекжтъ уменъ и добръ,
за тога доброто не отива въ такова сърце. Это
БРАТКО, нѣма доброто никадѣ: защото оно оста-
нало въ РАЙ, тамо го изгубили Адамъ и Ева, като
согрѣшили, за което Богъ ги исподи, а доброто
остана вътре. И който отиди въ РАЙ, той ще на-
мери доброто.

§.

Это братко, синца знаеме чи е право младый
старого, и неученный ученнаго да слуша, и съкой
да мыслит което ще рече: зашото азъико докарва
и честь и голѣмо кедчестїе, ако не върви подиръ
ЗАРАВЫИА раз8мъ.—Добрыю азъико е медъ и утѣ-
шенїе, а злыю утрава и смирть.—Паднисе брате отъ
злайиа азъикъ: защото той пегледа дрвго, само какъ
да посѣе зло, да свади прїатели, и да направи поч-
теннното бедчестно.—Но ты читателю не говори
дрвго, само което ти подзволи умо.—Кога е гастето